

„Svetlo svieti v tme, ale tma ho nepohltila“ (J 1,5)

Svetlo Pravoslavia

SPOLOČENSKO - DUCHOVNÝ OBČASNÍK

pre stredné Slovensko

číslo 2

Milí bratia a sestry v Christu!

Sláva Bohu, je tu už druhé číslo nášho, ale predovšetkým vášho časopisu, **SVETLA PRAVOSLÁVIA**. Sme nesmierne šťastní, že sa nám ho podarilo s Božou pomocou nielen napísať, ale aj vydať. Ohlasy na prvé číslo boli väčšinou pozitívne. Mnohí z vás boli nadšení a tešili sa z nového pravoslávneho časopisu. Ďakujeme za slová, ktoré nás povzbudili, aby sme sa pustili do vydania ďalšieho čísla. Pevne veríme, že toto číslo sa vám bude páčiť rovnako a možno aj viac, pričom každý z vás si v ňom nájde to, čo sa mu bude páčiť a čo ho zaujíma.

Tém, ktoré nás trápia, je veľmi veľa. V minulom čísle sme vás oboznámili s problematikou fajčenia. Do tohto čísla sme pre zmenu zaradili problém rockovej hudby, ktorá na nás číha zo všetkých strán!

Takisto si nenechajte ujsť článok na pokračovanie o veľmi obľúbenom svätcovi Serafimovi Sarovskom a jeho zaujímavý rozhovor s Motovilom. Pre gazdinky sme tentokrát pripravili recepty pôstnych šalátov, nechýbajú ani veľmi obľúbené príbehy a výroky púštnych otcov, svedectvo našej priateľky a veľa – veľa ďalšieho. Stačí len otvoriť stranu a začať čítať... kiež by všetky slová padli na úrodnú pôdu.

Christos voskrese!

Christos vstal z mŕtvych!

Sestra v Christu Jana

„Kto hovorí, že je vo svetle, a brata nevidí, je až dosiaľ v tme. Kto miluje brata, zostáva vo svetle a nieto v ňom nič pohoršlivého. Ale kto nenávidí brata, je v tme a chodí v tme a nevie, kam ide, pretože mu tma zaslepila oči.“ (1J 2,9-12)

ĽUDBA PEKLA (ROCKOVÁ ĽUDBA A NARKOTIKÁ)

Samotný vznik rockovej hudby v 50. rokoch sa vyznačuje vypuknutím samovrážd a vskutku psychickou epidémiou, rúcajúcou tie morálne zábrany, ktoré sú predurčené na to, aby potláčali živočíšne a nízke sklony človeka. Obzvlášť sa to dotklo intímnej sféry života. Počiatok rockovej epidémie sa stal počiatkom drogovej epidémie a takzvanej sexuálnej revolúcie, triumfu zmyselnosti a nemravnosti.

Podľa výkladu svätých otcov inštrumentálnu hudbu vynášiel Jubal, aby uspokojil svoju zmyselnosť, vášnivé sklony ako náhradku, pomáhajúcu zabudnúť na Boha, na anjelský spev. To jest, sledoval sa všeobecný cieľ všetkých potomkov Kaina: vytvoriť Kráľovstvo Božie na zemi bez Boha.

Mágovia, čarodejníci a bosoráci starobylého sveta presne tak, ako i africkí čarodejníci, sibírski šamani našej epochy sa privádzali za pomoci osobitej hudby a narkotických prostriedkov do nepričetného stavu, a keď sa v ňom nachádzali, vstupovali do styku s padlými duchmi, dostávajúc od nich nevyhnutnú pomoc a ochranu.

Známy rockový spevák Ozzi Ozborn zo skupiny „Black Sabbath“ počas jedného zo svojich koncertov, vojdúc do stavu nepričetnosti, pred očami publika roztrhal zubami živého vtáka. Alice Cooper hádzal do sály hadov, často s čarodejníckymi rituálnymi cieľmi stimuloval popravu obesením, hral sa s kotlom, naplneným krvou zvierat'a, črevami a vnútornosťami, hádzal ich do auditória bez varovania.

Rockoví hudobníci sú často vedomými služobníkmi diabla, členmi „satanskej cirkvi“.

John Lenon, hosťujúci v Nemecku v roku 1962, povedal Tonimu Scheridanovi v hamburskom star-klube: „Viem, že „Beatles“ bude mať úspech, ako žiadna iná skupina pred nami. Viem to preto, pretože som pre tento úspech predal dušu satanovi.“

Scéna je počas rockových skupín často vyzdobená satanskou symbolikou: Päťcípe hviezdy, dym, blesky, oheň a zobrazenie hore nohami obráteného kresťanského kríža na odeve sólistov a iné veci svedčia o tom, komu slúžia hudobníci.

Rockové hviezdy tým, že sú otvorenými uctievačmi satana a súčasne sú modlami mnohých mladých ľudí, kaličia psychiku a duše mladých, unášajúc ich so sebou do hlbiny pekla.

V piesni „Keď do Arkansasu zaviedli elektrinu“ skupiny „Black Oak Arkansas“ nahrateľ naživo, jedna z častí je zhlukom nezmyselných slov a a zavíjania všetkých členov skupiny.

Pri spätnom prehrávaní nahrávky sa odhaľuje správa obsiahnutá v tejto časti: „satan...satan...satan...on je boh, on je boh, on je boh“, ktorá sa končí satanským smiechom.

Vybrala som len pár úsekov z brožúrky „*Hudba pekla (rocková hudba a narkotiká)*“, ktorá by mala byť veľkým varovaním pre všetkých kresťanov, čo počúvajú rockovú hudbu, a nevedia si predstaviť ani jeden deň bez toho, aby nemali zapnuté rádio.

Kto z vás by mal záujem prečítať si celú brožúrku a dozvedieť sa viac, má si ju možnosť objednať na adrese: **Iva Vranská Rojková, Hraničná 13, 821 05 Bratislava**. Cena brožúrky je 15 Sk. K

cene sa tiež účtuje poštovné a balné 8 Sk za jednu brožúrku, 13 Sk za zásielku obsahujúcu 2 a viac brožúrok.

Ďalej je možnosť zakúpiť si na tej istej adrese aj nasledujúce brožúrky:

„Počítače ako prostriedok svetovlády“	Cena: 20 Sk/kus
„O anjelo“	Cena: 15 Sk/kus
„Hriechy proti Duchu Svätému“	Cena: 20 Sk/kus
„Elektronický pas: predobraz pečate antichrista“	Cena: 20 Sk/kus
„Televízna antropofágia“ (Televízne ľudozrúťstvo)	Cena: 15 Sk/kus
„Fajčenie: nevinný pôžitok, či pekelný dym?“	Cena: 15 Sk/kus
„Pasce na našich najmilších“ (1.časť)	Cena: 25 Sk/kus
„Klamú nás o NATO“	Cena: 20 Sk/kus
„Pozlátka zo zlatého teľaťa EÚ opadáva“	Cena: 25 Sk/kus
„Bez znamenia šelmy“ (1. časť)	Cena: 20 Sk/kus
„Krvavé obeť“ (1. diel)	Cena: 15 Sk/kus
„Krvavé obeť“ (2. diel)	Cena: 20 Sk/kus
„Čo musí vedieť každý chlapec“: I. diel: Ako som prišiel na svet?	Cena: 15 Sk/kus

Prepodobný Serafim Sarovský

Starec Serafim priťahoval ľudí každého pôvodu z najrozličnejších prostredí. Narodil sa v roku 1759. V mladosti spolu so svojím bratom obchodoval po celom Rusku. V devätnástich rokoch vstúpil do Sarovského monastiera, kde žil 16 rokov v mníšskom spoločenstve a potom 20 rokov v úplnej samote a mlčanlivosti. Od roku 1815 začal prijímať pútnikov, ktorí k nemu chodili po radu, útechu a uzdravenie. Do nebeského kráľovstva prešiel 2. januára 1833 a o 70 rokov na to bol vyhlásený za svätého. Dnes je veľmi obľúbený nielen v celom pravoslávnom svete, ale aj na Západe, a to nielen medzi katolíkmi. Dôvodom tohto záujmu je jeho výnimočná osobnosť, jednoduchá a otvorená voči všetkým, ale nadovšetko plná Božieho Ducha. Jeho život je bytostným svedectvom o pôsobení Svätého Ducha, Jeho daroch a premene človeka na Boží obraz (zbožštení), ktorú On spôsobuje. Dôvernoscť vzťahu otca Serafima so Svätým Duchom vzbudzovala a stále vzbudzuje údiv. Najlepším príkladom je jeho rozhovor s mladíkom Motovilovom, ktorý hľadal cieľ života.

Počet pútnikov v Sarove sa často približoval k dvom tisícom. Na ceste z Ažanu (východne od Moskvy), ktorá viedla do monastiera, panovala ustavičná premávka bohatých či obyčajných vozidiel, ako aj dedinských vozov. Mnohí putovali peši s palicou v ruke a s torbou na ramenách. Takýmto spôsobom zdolávali stovky kilometrov, putujúc celé týždne. Medzi nimi boli aj takí, ktorí - keďže sa nemohli vybrať do Svätej zeme - prisľúbili, že budú ustavične putovať na miesta posvätené Božou milosťou. V Sarove sa pútnici zastavovali v ubytovniach monastiera, v susedných hostincoch, v dedinských izbách; v lete častokrát nocovali pod holým nebom. Neraz museli čakať niekoľko dní, aby sa

mohli dostať k "navštevovanému". Na úsvite, keď sa v Sarove rozliehal hlas zvonov, zástup sa ponáhlal na nádvorie monastiera a prelieval sa tam ako vlny oceánu. Do očí bila rôznorodosť typov, oblekov, farieb. Každý sa snažil dostať čo najbližšie k pavlači, pri ktorej sa nachádzala cela bohobožného mnícha. Bolo známe, že každý deň mu prinášali sväté sviatosti, a že po svätom prijímaní pretrvával dlhé hodiny v modlitbe; v stredu a piatky však nikoho neprijímal. Túžobne sa očakávalo jeho ukázanie sa na prahu domku a jeho privítanie:

- Prichádzajte, prichádzajte, moje radosti! Christos vstal z mŕtvych! Ochoťne privolával nesmelých.
- Pod', moje dieťa – volal, napríklad, na nesmelú ženu, ktorá sa nemohla pretlačiť cez zástup. Alebo volal niekoho po mene hovoriac:
- Mám ti niečo povedať...

Keď ho prosili o radu vo veciach spojených s láskou k blížnemu, zvykol odpovedať:

- Pridržajte sa poučenia Christa: bol som hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, bol som pocestný a pritúlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste ku mne. Podľa tohoto budete súdení.

Spovedajúc, starec si všímal predovšetkým to, aké miesto zaberá v srdci kajúcnika láska k Bohu a blížnemu. Okrem toho ho zaujímal celý človek s jeho radosťami, ťažkosťami, útrapami. Môžeme povedať, že charakteristickou vlastnosťou jeho duchovnosti bol súcit s ľudskou bolesťou, hriechom; nad príležitostným hriechmi sa pozastavoval veľmi málo. Jeho rady boli jednoduché, zrozumiteľné. Hovoril, napríklad:

- Počínaj si spravodlivo, dbaj o pokoj ducha a buď lahodný v rodinnom kruhu.

Alebo:

- Dávaj duchu, čo mu patrí, a telu toľko, koľko mu je treba, aby mohlo udržiavať ducha na ceste spásy.

Hovoril aj takto:

- V duchovnom živote netreba robiť veci nad svoje sily, ale držať sa zlatého stredy, pretože to je kráľovská cesta.

Rozhovor s Motovilovom o Svätom Duchu

Dôvernosť otca Serafima so Svätým Duchom vzbudzovala údiv. Táto požehnaná prítomnosť opravdivo v ňom prebývala, vytvárajúc tak z neho autentického "nositeľa Ducha". To, čo bol schopný povedať - alebo skôr, čo sa Motovilovi zjavilo - dobre vieme. Podlieham však pokušeniu zopakovať to.

Stalo sa to v istý štvrtok, v novembri 1831. Bol hmlistý deň, zem bola pokrytá hrubou vrstvou snehu a k tomu ešte padali veľké chumáče, keď otec

Serafím začal so mnou hovoriť na polianke, ktorá hraničila s jeho "najbližšou pustovňou" pri rieke. Prikázal mi sadnúť si na peň nedávno zoťatého stromu a sám si čupol naproti mne.

- Boh mi zjavil, že od detstva si túžil poznať zmysel kresťanského života a často si kládol túto otázku významným duchovným osobám - povedal mi.

- *Pravdaže. Keď som mal dvanásť rokov, táto otázka ma veľmi zaujala, ale nikdy som nedostal uspokojivú odpoveď.*

- Samozrejme. Nedostal si presnú odpoveď. Radili ti, aby si chodil do chrámu, modlil sa a snažil sa o plnenie dobrých skutkov, pretože - ako ti bolo hovorené - to je cieľom kresťanského života. Niektorí ti dokonca povedali: "Nehľadaj to, čo ťa presahuje!" Teda, hoc som úbohý Boží služobník, vynasnažím sa ukázať ti, aký je ten cieľ. Modlitba, pôsty, skutky milosrdenstva, to sú, samozrejme, veľmi dobré skutky, ale slúžia len ako prostriedky, nie sú cieľom kresťanského života. Skutočným cieľom je získanie Svätého Ducha.

- *V akom zmysle hovoríš, otče, o tomto získaní? Ako tomu mám rozumieť?*

- Dostať nejakú vec znamená nadobudnúť ju - odpovedal mi. - Rozumieš, čo znamená získať peniaze? Teda je možné sa podobne vyjadriť o získaní Svätého Ducha. Pre niektorých je cieľom života získavanie peňazí, obdržovanie počty, výnimočností... Nadobudnutie Svätého Ducha je tiež ziskom, ale ziskom večným. Pán Isus prirovnáva náš život k obchodníckej činnosti a to, čo v živote vytvoríme, ku kúpe. Či nepovedal: "Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlato vyskúšané v ohni, aby si zbohatol." (Zjv 3,18) A tiež: "Vykupujte čas, lebo dni sú zlé." (Ef 5,16) Jedinou hodnotou tejto zeme sú dobré skutky konané z lásky ku Christovi. Vďaka nim získavame milosť Svätého Ducha. Dobré skutky sú vlastne len vtedy účinné, keď ich konáme v takomto duchu. Sám Pán Isus povedal: "Kto so mnou nezhromažďuje, rozhadzuje." (Lk 11,23)

Hlúpym pannám z podobenstva, ktoré si nezobrali so sebou olej do lúč, bolo povedané, aby išli k predavačom a kúpili si ho. Avšak keď ho ony hľadali, dvere sa zamkli a nedostali sa na svadobnú hostinu (Mt 25,1-13). Nedostatok oleja sa vysvetľuje ako nedostatok dobrých skutkov. Myslím si, že takéto vysvetľovanie nie je správne. Napriek tejto nerozvážnosti boli natoľko múdre, že vedeli oceniť a zachovať si svoj panenský stav. A panenstvo je jedna z najväčších cností, je to stav, ktorý "pripodobňuje k anjelom" a umožňuje splnenie všetkých cností. Prečo by mali byť teda zbavené dobrých skutkov? Napriek tomu, že som nehodný, osmeľujem sa myslieť si, že mali nedostatok milosti Svätého Ducha. Základnou vecou je totiž mať Svätého Ducha, ako večný nevyčerpatelný poklad, a nie vyplňanie dobra pre dobro. Preto olej, ktorého nemali dostatok, symbolizuje milosť Svätého Ducha, ktorá je ovocím všetkých

čností, bez ktorej nemôžeme hovoriť o spáse. Či nečítame v časoslove, že každá duša znovuzrodená skrze Svätého Ducha vzrastá v čistote, osvecuje ju tajomstvo Boha jediného a trojitého? (stepenna 4. hlasu na utierni)

Teda tento Svätý Duch, Duch všemohúci, je nám daný pod podmienkou, že ho dokážeme nadobúdať. Vtedy sa v našich dušiach začína jeho činnosť a on tak pripravuje duše aj telá na prebývanie Otca v nich v súlade so slovami proroka: "Budem prebývať s nimi... a budem ich Bohom a oni budú mojim ľudom." (Num 26,11; 2 Kor 6,16; Ez 37, 27)

Slovenčina – naša reč

Modlitba pred jedlom

Otec náš, ktorý si v nebesiach; nech je dôstojne oslavované Tvoje meno, nech príde Tvoje Kráľovstvo; nech sa stane Tvoja vôľa aj na zemi tak, ako sa deje v nebi. Náš chlieb, ktorý je potrebný pre obnovu našej prirodzenosti, daj nám aj dnes; a odpusť nám naše dlhy tak, ako aj my odpúšťame našim dlžníkom; a nedovoľ, aby sme padli do pokušenia, ale zachráň nás od zlého.

Buď pozdravená, Panna Bohorodička, Mária, plná milosti, Pán s Tebou, požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod Tvojho života, lebo si porodila Záchrancu našich duší.

Sláva Otcu, i Synu, i Svätému Duchu; i teraz, i vždy, i na večné veky; amen. Pane zmiluj sa, Pane zmiluj sa, Pane zmiluj sa, požehnaj (Pane):

Pane Isuse Christe, Bože náš, požehnaj svojim služobníkom jedlo a nápoje, lebo si Svätý, teraz i vždy až na večné veky; amen.

Modlitba po jedle

Ďakujeme Ti Christe, Bože náš, že si nás nasýtil Tvojimi pozemskými darmi. Nevylučuj nás ani z Tvojho Nebeského Kráľovstva, ale tak, ako si prišiel medzi Tvojich učeníkov a daroval si im pokoj, príď aj medzi nás a zachráň nás.

Sláva Otcu, i Synu, i Svätému Duchu; i teraz, i vždy, i na večné veky; amen.

Pane zmiluj sa, Pane zmiluj sa, Pane zmiluj sa, požehnaj (Pane):

Oslávený Boh, Ktorý sa zmilúva a živí nás Svojou blahodaťou zo Svojich bohatých darov, teraz i vždy až na večné veky; amen.

Modlitba pred prijatím prosfory a svätenej vody

Môj pane, nech mi budú Tvoje sväté dary, prosfory a svätá voda, na zanechanie mojich hriechov, na osvetlenie umu, na posilnenie mojich duševných a telesných síl, na uzdravenie duše i tela, na zničenie hriešnosti a zlých skutkov, pre Tvoje nekonečné milosrdenstvo a pre modlitby Tvojej Najčistejšej Matky a všetkých Tvojich svätých.

Modlitba ku sv. archanjelovi Michalovi

(Za spásu našich duší, za záchranu od zlých duchov a zlých ľudí)

Ó, svätý archanjel Michal, obraz svetla a mocný vojvodca Nebeského Kráľovstva! Ešte predtým, ako príde Posledný Pánov Súd, naprav ma, aby som sa kajal zo všetkých svojich

hriechov. Zbav moju dušu od diablovej siete a priveď ju ku môjmu Stvoriteľovi, Ktorý sedí na cherubínoch. Neustále sa modli za moju dušu, aby ju Pán poslal po Tvojich príhovoroch na pokojné miesto. Ó, mocný vojvodca nebeských síl, ktorý stojíš v mene všetkých pri Tróne nášho Pána Isusa Christa, mocný zástanca všetkých ľudí, múdry, statočný a neochvejný vojvodca nebeského Kráľa! Zmiluj sa nado mnou, hriešnym, ktorý vyprosuje Tvoju ochranu. Zachráň ma od môjho každého duchovného a telesného nepriateľa. Zmiluj sa nado mnou v čase mojej smrti, zachráň ma od diabolského trýznenia a sprav ma hodným bez potupy stáť pred našim Stvoriteľom v hodine Jeho Strašného a Spravodlivého Súdu. Ó, svätý, veľký archanjel Michal! Nezabúdaj na mňa, hriešneho, modliaceho sa ku Tebe za Tvoju pomoc a ochranu teraz aj v budúcom čase, ale sprav ma hodným, aby som tam spolu s Tebou velebil Otca a Syna i Svätého Ducha na večné veky. Amen.

Modlitba ku sv. archanjelovi Gabrielovi

Ó, svätý archanjel Gabriel! Z celej svojej duše sa ku Tebe modlíme, naprav nás, služobníkov Pána (mená), aby sme činili pokánie zo svojich zlých skutkov, a upevni našu vieru.

Ochráň naše duše od všetkých pokušení, ktoré zvädzajú na hriech, a pros nášho Stvoriteľa, aby nám odpustil naše hriechy. Ó, svätý a veľký archanjel Gabriel! Neodvrhni nás, hriešnych, ktorí sa ku Tebe modlíme v tomto i budúcom živote, buď naším horlivým pomocníkom, aby sme neprestajne velebili Kráľovstvo Otca, Syna i Svätého Ducha a Tvoje

orodovanie po všetky časy. Amen.

Modlitba ku sv. archanjelovi Rafaelovi

(V čase duchovných a telesných chorôb)

Ó, svätý archanjel Rafael! Z celej svojej duše sa ku Tebe modlíme. Buď nám sprievodcom v tomto živote! Zachráň nás od každého duchovného a telesného nepriateľa. Uzdrav naše duchovné a telesné choroby. Naprav naše životy, aby sme činili pokánie zo svojich hriechov, a aby sme konali dobré skutky. Ó, presvätý archanjel Rafael, vypočuj nás, hriešnych otrokov Pána (mená), modliacich sa ku Tebe, sprav nás hodnými v tomto i budúcom živote ďakovať a velebiť nášho spoločného Stvoriteľa až na večné veky. Amen.

K Bohu nejdeme krokmi, ale láskou. (blažený Augustín)

PRELEST'

Pojem PRELEST' ako kľúčový pojem v pravoslávnom asketickom učení úplne chýba v protestantsko-katolíckom svete, ktorý vytvoril "charizmatické" hnutie. A touto skutočnosťou je vysvetlené, prečo takýto zrejmy klam môže ovládať menované "kresťanské" kruhy a tiež prečo to "prorok" ako Nikolaj Berďajev, ktorý pochádza z pravoslávneho prostredia, považuje za absolútne podstatné, že v "novom veku Svätého Ducha" "nebude asketický svetový názor". Dôvod je zrejmý. Pravoslávny asketický svetový názor je jediným prostriedkom, ktorým ľudia, ktorí prijali Svätého Ducha v krste a pri myropomazaní, môžu naďalej získavať Svätého Ducha vo svojom živote, a

učí, ako rozlišovať duchovný klam a chrániť sa pred nim. "Nová duchovnosť", o ktorej sníval Berd'ajev, a ktorú teraz praktizuje "charizmatická obroda", má úplne iný základ a je podvodom vo svetle pravoslávneho asketického učenia. Preto niet miesta pre obe koncepcie v tom istom duchovnom svete. Keď prijmem "novú duchovnosť" "charizmatickej obrody", musíme odmietnuť pravoslávne kresťanstvo a opačne, ak chceme zostať pravoslávnymi kresťanmi, musíme odmietnuť "charizmatickú obrodu", ktorá je falzifikátom pravoslavia.

Aby bolo jasné, o čo tu ide, uvedieme učenie Pravoslávnej Cirkvi o duchovnom klame, ako sa nachádza v súhrne tohto učenia z 19. storočia od biskupa Ignáca Brjančaninova, pravoslávneho otca modernej doby, v prvom zväzku jeho zobraťých spisov. Jestvujú dve základné formy prelestí alebo duchovného klamu. Prvá a okázalejšia forma nastáva, keď sa človek snaží o vyšší duchovný stav či duchovné videnie bez toho, aby sa očistil od vášni a spoliehania sa na vlastný úsudok. Takémuto človeku diabol dáva veľké "videnia". Je veľa takých príkladov v životoch svätých, ktoré sú jednými z hlavných prameňov pravoslávneho asketického učenia. Tak novgorodský biskup sv. Niceta (31. jan.) začal žiť v osamelosti, nepripravený, proti rade svojho predstaveného a skoro počul hlas, ktorý sa modlil s ním. Potom k nemu prehovoril "Pán" a poslal "anjela", aby sa modlil namiesto neho, a aby ho poučil, že namiesto modlitby je treba čítať knihy a učiť tých, ktorí k nemu prichádzajú. Toto aj robil a vždy videl "vedľa seba anjela", ktorý sa modlil, a ľudia boli udivení jeho duchovnou múdrosťou a "darmi Svätého Ducha", ktoré, ako sa zdalo, mal, vrátane "proroctiev", ktoré sa vždy splnili. Klam bol odhalený až vtedy, keď otcovia monastiera zistili jeho averziu voči Novému Zákonu (hoci Starý Zákon, ktorý nikdy nečítal, mohol citovať naspamäť), a ich modlitbami bol privedený k ľútosti, jeho "zázraky" prestali a neskôr dosiahol pravú svätosť. Podobne sv. Izák Kyjevopečerský (14. feb.) videl veľké svetlo a "zjavil sa mu "Christos" s anjelmi". Keď sa Izák bez prežehnania poklonil pred "Christom", zmocnili sa ho démoni a potom, čo s ním divo tancovali, nechali ho takmer mŕtveho. I on neskôr dosiahol pravú svätosť. Jestvujú podobné prípady, keď sa "Christos" s "anjelmi" objavil askétom a dával im udivujúcu moc "darov Svätého Ducha", ktoré nakoniec často viedli oklamaného askétu k šialenstvu, alebo k samovražde.

Jestvuje však iná, bežnejšia a menej okázalá forma duchovného klamu, ktorá svojim obetiam neponúka veľké videnia, ale vznešené "náboženské pocity". Stáva sa to, ako písal biskup Brjančaninov, "keď si srdce želá a snaží sa radovať zo svätých a božských pocitov, ale ešte nie je pre ne úplne zrelé. Každý, kto nemá kajúceho ducha, kto v sebe poznáva každý druh zásluhy a hodnoty, kto sa neochvejne nedrží učenia Pravoslávnej Cirkvi, ale nejakej inej tradície, alebo si vymyslel svoj vlastný rozhodcovský posudok, alebo sa držal nepravoslávneho učenia - je v tomto stave klamu". Rímskokatolícka denominácia má celé duchovné príručky napísané ľuďmi v tomto stave: Takouto je kniha Tomáša Kempeského Nasledovanie Christa. Biskup Ignác hovorí o nej toto: „V tejto knihe prevláda a z jej strán dýcha

pomazanie lichotiaceho čitateľa zlým duchom a otravuje ho ... Kniha privádza čitateľa do spoločenstva s Bohom priamo, bez predošlého očistenia cestou pokánia. Telesní ľudia v nej vstupujú do nadšenia z potešenia a intoxikácie získanej bez ťažkostí, bez samozrieknutia sa, bez pokánia, bez ukrižovania tela s jeho vášňami a želaniami (Gal 5,24), s chválením ich padlého stavu." A výsledok, ako napísal I. M. Koncevič, veľký sprostredkovateľ patristického učenia je, že askéta, snažiaci sa zapáliť vo svojom srdci lásku k Bohu pri súčasnom zanedbávaní pokánia, sa snaží získať pocit útechy, extázy ,a ako výsledok dosahuje presný opak: "Vstupuje do spoločenstva Satana a naplňa sa nenávisťou k Svätému Duchu (biskup Ignác).

A toto je terajší stav, v ktorom sa nachádzajú prívrženci "charismatickej obrody" bez toho, aby im to prišlo na myseľ. Jasnejšie to uvidíme, keď bod po bode preskúmame ich zážitky a názory a porovnáme ich s učením pravoslávnych otcov, ako to uvádza biskup Ignác.

Diabli nenávidia najviac kresťanov a z nich mníchov a Christove panny. (sv. Anton Veľký)

Pôstne jedlá

ŠOPSKÝ ŠALÁT

200 g zeleninových papriek
100 g paradajok
150 g šalátových uhoriek
2 PL oleja
mleté čierne korenie
100 g syra tofu
citrónová šťava

Príprava: Papriky a uhorky nakrájame na kocky. Z paradajok vyberieme jadierka, pokrájame na kocky a pridáme k paprikám a uhorkám. Pokvapkáme citrónovou šťavou. Nakoniec do šalátu zamiešame syr tofu.

ČÍNSKY ŠALÁT

2 jablká
1 banán
1 šalátová uhorka
2 zemiaky
6 listov hlávkového šalátu
6 vlašských orechov
šťava z citróna
trochu cukru, vody

Príprava: Jablká umyjeme a očistíme, banán a uhorku olúpeme, listy hlávkového šalátu umyjeme, zemiaky uvaríme a olúpeme. Všetko pokrájame nadrobno, premiešame s posekanými orechmi a zalejeme nálevom, pripraveným z citrónovej šťavy, cukru, vody a niekoľkých kvapiek oleja. Šalát necháme 1 až 2 odstáť na chladnom mieste.

LETNÝ ŠALÁT

120 g bezvaječných cestovín
hrach
1 cibuľa

olivy
3 paradajky
1 paprika
karfiol
uhorka
zálievka: 2 PL olivový olej
4 PL vinný olej
1 ČL horčica
1 pretlačený cesnak
1 lyžica cukru na dochutenie
korenie, soľ

Príprava: cestoviny si uvaríme v slanej vode, do nich vmiešame nakrájanú zeleninu a pridáme hotovú zálievku. Ďalej pridáme olivy a celý šalát dáme na 1 hodinu do chladničky.

GRÉCKY ŠALÁT

500 g zrelých paradajok
400 g šampiňónov alebo čerstvých hřibov
1 veľká cibuľa
2 strúčiky cesnaku
1 PL paradajkového pretlaku
1 ČL oregana
1 až 2 ČL cukru
3 PL červeného vína
3 PL oleja
soľ
mleté čierne korenie

Príprava: paradajky pokrájame na štvrtky, cibuľu na kolieska a očistené huby na plátky. Na olej dáme popražiť najskôr cibuľu a roztretý cesnak, potom huby, znova popražíme, pridáme paradajky, pretlak, víno, oregano, cukor, soľ, čierne korenie a všetko podusíme. Podávame chladené s čerstvým pečivom.

Láska je záväzie, ktoré ma ťahá nahor. (blažený Augustín)

Proroctvo sv. Nifona Konstantského, Cyprus

*Ku koncu tohto sveta nebudú chýbať proroci Pána Boha,
ale ani sluhovia satana.*

*Ale v posledných časoch tí, ktorí budú verne slúžiť Bohu,
sa budú skrývať pred ľuďmi a nebudú konať vo svojom prostredí
znamenia a divy ako v terajšej dobe, ale budú chodiť po ceste činnosti
spojenej s pokorou a v Kráľovstve Božom budú väčší než otcovia,
ktorí boli oslávení znameniami.*

*Pretože v tejto dobe nikto nebude konať pred očami ľudí zázraky,
ktoré by zapalovali človeka a inšpirovali ho,
aby sa horlivo usiloval o asketický boj...*

*Mnohí posadnutí nevedomosťou padnú do priepasti,
lebo zabľúdia na širokej, priestrannej ceste.*

Svedectvo

Dobu, v ktorej žijeme, si nenavyberáme, situácie, ktoré sa okolo nás udialy, nezmeníme. Zlo všade okolo a naša zdanlivá bezmocnosť voči nemu nás o to viac vytesňuje zo sveta do Božieho náručia. Totiž keď človek stráca všetky svetské nádeje, o to vrúcnejšie sa začína modliť, až mávne rukou i nad svetom, i nad všetkými svetskými prostriedkami akými sú aj

lieky, a zverí sa do rúk Bohu so slovami: „Tak tu ma máš, vidíš, viac nevládzem, prosím, pomôž mi.“ A naše úplné odovzdanie sa Bohu potom umožňuje Bohu konať. Konať s nami a cez nás. V tom je tá ľudská absurdnosť, že kým sa nám zdá, že vládžeme žiť z vlastných síl, kým nemáme problémy, tak sa len málokto dokáže oddať Bohu. Taktiež dávna pravda hovorí, že komu sa ťažkosti vyhýbajú, na toho Boh zabúda - presnejšie, taký človek Bohu neotvára srdce, a keďže človek má slobodnú vôľu, Boh sa mu nevnučuje, nepripravuje mu životné skúšky, na ktorých by rástol a očisťoval sa od hriechu.

Takže nenechajme sa životom zlomiť, skôr vždy hľadáme, čo nám tým ktorým napomenutím chce Boh povedať, čoho zlého v sebe sa máme ešte zbaviť. Možno príliš mudrujem, ale zapísala som len to, čo som práve cítila. Dost' dlho som totiž sama tieto veci nechápala a musela som sa dostať skutočne až do beznádejnej situácie, aby som dokázala pretrhať viaceré putá sveta a dovolila konať Bohu. Studnicou poznania sa mi stala úžasná literatúra, ktorá má v niektorých prípadoch aj 1300 či dokonca 1700 rokov - učenie svätých otcov Cirkvi, životopisy svätých a duchovné poučenia i varovania. Žiaľ, na našom knižnom trhu stále chýbajú. Mala som však možnosť vycestovať do Ruska a na Ukrajinu a doniesť si odtiaľ desiatky úžasných kníh. To pre našu dobu najpotrebnejšie z nich sa snažím prekladať a dostávať medzi ľudí - i keď distribúcia je u nás tou najťažšou vecou. Pred pár rokmi som mala to šťastie, že som spoznala a pochopila sv. Pravoslávie - kresťanskú vieru nezdeformovanú modernizmom ale zachovanú v tej podobe, akú nám ju priniesli svätí Cyril a Metod. A pravoslávny krst a pôsobenie sviatostí mi po krátkom čase dalo pochopiť to, čo človeku „z vonku pravoslavia“ je možné veľmi ťažko vysvetliť. Dospela som postupne k tomu, čo trochu obrazne nazývam, že „verím v rozprávky“, v zázraky, ktoré sa dejú každodenne a všade, alebo, že „žijem v rozprávke“. Pričom toto poznanie považujem za vyššie poznanie než racionalizmus podporený štúdiom faktov. Takáto viera žije dodnes v pravoslávnych národoch - preto idú Srbi odhodlane s nasadením života brániť svoju vlasť, preto sa hrdinstvo ruských vojakov nedá porovnávať so zbabelosťou amerických vojakov. Pravoslávni totiž skutočne veria, že pozemský život je len dočasný úsek skúšok a práce duše na sebe, cestou DOMOV, a DOMOV vstupujeme po smrti. A všetky sily tohto pozemského života máme preto zamerať na to, aby sme sami rozhodli, kde bude náš večný DOMOV. Či v Božej blízkosti, alebo v pekle večného zatratenia.

Keď som sa už tak rozpísala o sv. Pravosláví, pridám ešte dve vyznание nášho národného veľikána Ľudovíta Štúra z knihy Slovanstvo a svet budúcnosti (str.172), kde o sv. Pravoslávii povedal: ***„Ó, svätá cirkev našich otcov, ktorá si prvá kresťanský požehnala naše kmene z výšky Nitry, Velehradu a Vyšehradu a raz si už aj bola pripravená duchovne spojiť a zjednotiť celú rodinu našich národov, ó, vráť sa k nám! Pozdvihni naše srdcia k Večnému a posilni nášho ducha, aby mohol uskutočniť svoje veľkolepé poslanie. Takmer všetky naše kmene, Česi rovnako ako Slováci, Poliaci aj Chorváti boli už v tvojom lone, ty, matka Slovanov, a len keď sem vtrhli cudzinci, aby nám vládli, vyhнали ťa a zaviedli katolícku cirkev, ktorá upevnila nad našimi kmeňmi cudzie panstvo a vydala nás napospas cudzím. Panstvo cudzích ťa podkopáva ešte dnes všade tam, kde má na teba dosah, ale padne skôr, než ty. Tebe sa otvára budúcnosť, ty budeš viesť životaschopný národ, s ktorého duchom a poslaním si v súzvuku! Keď padne a zlomí sa nenávidená nadvláda, srdcia твоjích blízkych budú ťa vítať a spontánne vzlietnu k tebe, blahoslavenej! Cudzinci obyčajne vyčítajú tejto cirkvi určitú stagnáciu, no keď sa pozrieme bližšie, uvidíme, že cirkev, ktorá udržiavala národ v Božej bázi a úcte, uchováva jeho silu a sviežosť, neskazené srdce — takáto cirkev nestagnuje, naopak, je a musí byť naplnená životnou silou...“*** (Je tam ešte veľa pekných myšlienok, ale to by som musela opisovať dlhé strany textu.)

Práve to ma mrzí, že nepoznáme poklad, ktorý sme dostali od svätých Cyrila a Metoda. Iba naša duša sa cíti byť slovanskou, cítime, že nás čosi vnútorné a blízke ťahá k tak západom ohováranému Rusku, Ukrajine, Bielorusku; rovnako ako vnútorne cítime, že nás nikdy nepochopí Západ, pretože nemá schopnosť nás pochopiť. Svätopluk zradil, z mocenských dôvodov odhodil vzácnu misiu vštepenú do slovenskej zeme svätým Rastislavom, spriahol sa z Nemcami a Sväté Písmo v rodnej reči vytrhol rúk nášmu národu. Žiakov svätých Cyrila a Metoda nedôstojné, takmer nahých, bosých vyhнали preč z našej ríše. Pálilo sa a ničilo všetko napísané v cyrilike. Preto vznikla hľaholika, ako tajné písmo na zachovanie duchovných pokladov, Svätého Písma v staroslovenčine - dnes nazývaného cirkevnou slovančinou.

My sme dodnes neolutovali krutý čin vyhnania, prekrúcame dejiny, klameme si vo veci cyriliky a hlaholiky. Poklonkovanie mocným a cudzím preto na nás lipne ako dedičný hriech. Stále a stále sa opakuje v našich dejinách, aby sme už konečne otvorili oči, aby sme sa spamätali, oľutovali, a navrátili sa. Potom, hoci početne malý národ sa môžeme stať silnejším, než veľké a svetsky bohaté mocnosti. Napriek tomu nás Boh nesmieme miluje - ako by sme boli Jeho obľúbené dieťa, márnотratný syn, na návrat ktorého trpezlivo, celé stáročia čaká....

K našim dejinám sa nehlásime. Hrdo sa k nim však hlásia iní. Rusko sa opätovne vrátilo do kresťanského pravoslávneho lona po tvrdom terore leninizmu a desaťročiach ateizmu. A k našim srdciam márne prehovára Ľudovít Štúr, presnejšie, nikto ten hlas ani nepočuje, nečíta. A práve tam je záchrana Slovenska i každého jednotlivca. Možno je však už pre Slovensko prineskoro (pre jednotlivých ľudí nie).

Iva Vranská Rojková

Kto je spasený, je spasený v Cirkvi, kto verí, je v spoločenstve viery, kto miluje, je v spoločenstve lásky, kto sa modlí, je v spoločenstve modlitby. Všetci sa modlia za všetkých, i za tento hriešny svet. Sme povinný starať sa o spasenie nielen svojej duše, ale aj o spasenie blížnych, lebo ináč ho nedosiahneme. (sv. Ján Zlatoústý)

Pár slov o sv. Tajine manželstva vo sv. Pravoslávii

V dnešnej dobe sa hovorí o kríze manželstva, kríze rodiny. Aké postavenie má manželstvo v pravoslávnom učení? Nie je to len ústupok tým, ktorí nemôže dosiahnuť ideál mníšstva?

Všetci ľudia, ktorí žijú v Cirkvi, vedia, že manželstvo je sviatosť. Napriek tomu, nie je každé manželstvo sviatonostné. Ale len to, ktoré bolo uzavreté s požehnaním Cirkvi, a zodpovedá kresťanským zásadám.

Každá sviatosť nám predstavuje človeka nielen ako tvora rozumného, spoločenského a pod., ale hlavne ako obyvateľa Kráľovstva Nebeského. Celý ľudský život a jeho najdôležitejšie momenty sa vzťahujú k večnosti a k Bohu. Najexplikatívnejším a pre nás veľmi dôležitým príkladom je sv. Eucharistia. Vo sv. Eucharistii je Kráľovstvo Nebeské bezprostredne dostupné človeku. Keď Cirkev slúži božskú sv. Liturgiu, prestáva byť len zhromaždením ľudí a stáva sa skutočne „Božou Cirkvou“, ako hovorí i druhá z prosieb veľkej ekténie. Samotnú povahu sv. Eucharistie vystihuje začiatok sv. Liturgie, ktorá sa začína slovami : „Požehnané buď Kráľovstvo Otca, i Syna, i Svätého Ducha teraz i vždy až na veky vekov.“ Rovnako začínajú i obrady tesne späté so sv. Eucharistiou. I napriek tomu v dnešnej dobe nie je úplne zjavná spätosť manželstva so sv. Eucharistiou.

Príbehy a výroky púštnych otcov

Istý brat v skíte sa previnil. Bolo zvolané zhromaždenie, na ktoré pozovali aj abbu Mojžiša, ale on odmietol prísť. Vtedy kňaz poslal jedného z mníchov za ním so slovami: „Poď, všetci na teba čakajú!“ On sa zdvihol a prišiel. Chytil prasknutý džbán, naplnil ho vodou a vzal so sebou. Všetci vyšli von, aby ho privítali, a začudovane sa ho pýtali: „Čo to má znamenať, oťče?“ Starec im povedal: „Moje hriechy vytekajú za mojím chrbtom, a ja ich nevidím. A dnes prichádzam, aby som súdil chyby iného.“ Keď to počuli, už nič svojmu bratovi nepovedali a odpustili mu.

Jeden z bratov sa opýtal otca Izidora, kňaza skítu: "Prečo majú démoni z teba taký strach?" Starec odpovedal: **"Odkedy som sa stal mníchom, vždy som sa snažil nedovoliť hnevu vyrásť až do výšky mojich úst."**

Abba Anton povedal: "Náš život a naša smrť sú medzi našimi blíznymi. Ak získame brata, získali sme Boha, ak pohoršíme brata, zbrešili sme proti Christovi."

O abbovi Jánovi Trpaslíkovi sa hovorilo, že jedného dňa povedal svojmu staršiemu bratovi: "Chcem byť slobodný od všetkých starostí, ako anjeli, ktorí nepracujú, ale ustavične chvália Boha." Opustil svojho brata a odišiel do púšte. O týždeň sa vrátil. Keď zaklopal, jeho brat prv, než otvoril dvere, povedal: "Kto si?" "Som Ján." Brat mu však odvetil: "Ján sa stal anjelom a už nie je medzi ľuďmi." Ján ho začal úpenlivo prosiť: "To som predsa ja." Ale brat ho nepustil a nechal ho tam zarmúteného až do rána. Potom otvoril dvere a povedal: **"Si človek, preto musíš pracovať, ak chceš jesť!"** Vtedy Ján padol pred ním na zem a vrazil: "Odpusť mi!"

Pýtali sa starca: "Čo je pokora?" On im odvetil: "Pokora je veľké dielo a je to dielo Boha. Cesta pokory je telesne pracovať, veriť, že si briešnik, a stať sa poddaným všetkých." Vtedy jeden brat povedal: "Čo to znamená byť poddaným všetkých?" Starec odpovedal: **"To znamená nevšímať si hriechy druhých, ale vždy mať pred očami svoje hriechy a bez prestania sa modliť k Bohu."**

Keď sa abba Makarios vracal do svojej kémie od močiara, kde zbieral palmové listy, stretol diabla s ostrým kosákom, ktorým ho chcel udrieť, ale nemohol. Vykrikol: "Veľké násilie mi spôsobuješ, Makarios, lebo keď ťa chcem poraniť, nemôžem. Čokoľvek robíš ty, robím aj ja, ba ešte viac. Ty sa veľa postíš, ale ja som sa ešte nikdy neobčerstvil žiadnou potravou. Ty často zachovávaš nočné bdenia, ale ja nikdy nespím. Len v jednej veci si lepší ako ja a ja si to uvedomujem." Makarios sa opýtal: "Čo to je?" On odvetil: **"Jedine pre tvoju pokoru nad tebou nemôžem zvíťaziť."**

Abba Izidor povedal: **"Ak sa postíš pravidelne, nenadúvaj sa v pýche. Ak kvôli tomu o sebe vysoko zmýšľaš, radšej jedz mäso. Je lepšie, keď človek je mäso, ako keď je namyslený a oslavuje sa."**

Hovorilo sa o abbovi Jánovi z Perzie, že keď prišli k nemu akási zločinci, priniesol nádobu s vodou a chcel im umyť nohy. Oni však boli zmätení a začali sa kajať

Raz abba Arsenios ochorel v skíte a potreboval mincu. Nemohol žiadnu nájsť, preto jednu prijal od kohosi ako dar a povedal: **"Ďakujem ti, Bože, že pre svoje meno si ma urobil hodným dospieť do stavu, keď musím žobrať."**

Abba Jozef sa opýtal abbu Nistera: "Čo mám robiť so svojím jazykom, ak ho neviem udržať na uzde?" Starec mu povedal: "Nachádzaj pokoj, keď hovoríš?" On odvetil: "Nie." Starec vraví: **"Ak nenachádzaj pokoj, prečo hovoríš? Buď ticho a počas rozhovorov daj prednosť počúvaniu pred hovorením."**

Niekoľko mníchov prišlo pozrieť abbu Pimena a povedali mu: "Ak uvidíme bratov driemať v chráme, máme ich zobudiť, aby mohli dávať pozor?" On povedal: **"Ak ja vidím brata driemať, vezmem si jeho hlavu na kolená a nechám ho odpočívať."**

*Apollových mníchov bolo možné vidieť plných radosti a aj telesne spokojných, tak ako to ešte nikto na zemi nevidel. Nik z nich nebol zamračený ani sklúčený. Ak sa niekto zdal trochu sklúčený, abba Apollo sa ho opýtal na príčinu a povedal každému, čo má v tajných skryšach svojho srdca. Zvykol hovoriť: **“Tí čo majú získať Nebeské Kráľovstvo, nesmú byť ľahostajní voči svojej spásе. Ako sa nemáme bez prestania radovať my, ktorí sme boli uznaní za hodných takej veľkej nádeje, ak nás apoštol vyzýva: Modlite sa bez prestania, pri všetkom vzdávajúce vd’aky?”***

*Abba Anton povedal: **“Už sa nebojím Boha, ja ho milujem, veď láska vyháňa všetok strach.”*** (1 Jn 4, 18)

*Abba Lót išiel pozrieť abbu Jozefa a povedal mu: “Abba, nakoľko som schopný, konám svoju malú službu, trochu sa postím, modlím sa a rozjímam, žijem v pokoji a ako len viem, očisťujem svoje myšlienky. Čo ešte môžem robiť?” Vtedy sa starec postavil, vystrel ruky k nebu, jeho prsty vyzerali ako desať horiacich fakiel, a povedal mu: **“Ak chceš, celý sa môžeš stať plameňom.”***

*Niekoľko mníchov prišlo pozrieť abbu Lukia a povedali mu: “Nepracujeme vlastnými rukami, poslúchame Pavlov príkaz a modlíme sa bez prestania.” Starec povedal: “Nejete a nespíte?” Oni povedali: “Ale áno.” On riekol: “Kto sa za vás modlí, kým spíte? Prepácte mi, bratia, ale nerobíte to, čo hovoríte. Ukážem vám, ako sa modlím bez prestania, hoci pracujem vlastnými rukami. S Božou pomocou nazbieram palmové listy, spleťam ich a hovorím: ‘Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojho veľkého milosrdenstva, a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávosť.’ ‘Je to modlitba, či nie?’ Oni mu povedali: “Áno, je.” On pokračoval: **“Keď celý deň pracujem a modlím sa v srdci, zarobím okolo šesťnásť drobných. Dve z nich položím pred dvere a za zvyšok nakúpim potravu. A ten, kto nájde vonku tie mince, bude sa za mňa modliť, kým ja budem jesť a spať. A tak sa s Božou pomocou modlím bez prestania.”***

*Abba Palladios rozprával: Jedného dňa, keď som zomieral od nudy, zašiel som za abbom Makariom a povedal som mu: “Čo mám robiť? Moje myšlienky na mňa útočia, hovoria, že nerobím žiaden pokrok a že mám odísť odtiaľto.” On mi povedal: **“Povedz im: ‘Na Christovu slávu tu strážim steny.’”***

Nijakou vlastnosťou sa nepripodobníme Bohu tak, ako milosrdenstvom.
(sv. Gregor Nysský)

Čo sa stalo vo svete...

- ✓ Keď pri jednom experimente kvapli rok starú svätenú vodu na živnú pôdu, ktorá sa v laboratóriách používa na pestovanie mikroorganizmu, ukázalo sa, že voda je sterilná; taktiež pod mikroskopom v nej neboli zistené žiadne baktérie. Keď bola na živnú pôdu nanesená mastnota vzatá z ikony, ktorú pobožkalo veľké množstvo veriacich ľudí v pravoslávnom chráme, ukázala sa tiež sterilná, a to i pri prehliadnutí pod mikroskopom. Zvon, zvučiaci na zvonici,

zneškodňuje vírusy chrípky, žltacky a ďalších infekčných chorôb, pretože zvony pracujú ako zdroje energie v ultrazvukovom pásme, čo rozrušuje molekulárnu štruktúru vírusu.

- ✓ Na území Sýrie, kde pred 4300 rokmi existovalo kráľovstvo Ebla, sa našli obchodné zápisy, v ktorých je pripomínaná existencia miest Sodomy a Gomory a tiež Salimu, mesta kráľa Melchisedeka. Nikdy v dejinách ľudstva neprotirečili archeologické nálezy Biblii.
- ✓ Blízko izraelského mesta Esadot objavili archeológovia 7 dlhých prameňov vlasov, ktoré sú staré asi tri tisícky rokov. Na tomto mieste odstrihla Dalila sedem prameňov vlasov sudcovi Samsonovi. Biochemický rozbor ukázal, že patrili človeku, ktorého sila svalov asi 70 - 100x prevyšovala silu priemerného muža.
- ✓ V chráme Narodenia Pána v Betleheme začal obličaj Christa na ikone, napísanej na jednom zo stĺpov v jaskyni, roniť slzy z očí. V dejinách Cirkvi sa nestretávame so svedectvom o tom, že by sa slzy objavili na ikonách v očiach Spasiteľa.
- ✓ Začiatkom februára 1997 v kyperskom monastieri Kikkos (pochádzajúceho z 11. stor.) boli videné slzy na ikone Bohorodičky, ktoré tiekli z Jej očí a tiež z očí Dieťaťa. Mnohí veriaci predpokladajú, že tento zázrak je znamením budúcich bied pre ostrov, ktorého časť je okupovaná Turkmi od roku 1974. Islam je v súčasnosti najrýchlejšie rastúcim náboženstvom na svete. Jedna z príčin je v tom, že zatiaľ čo vo všetkých islamských štátoch sú ostatné náboženstvá zakázané či prenasledované, v neislamských zemiach využívajú moslimovia výhody slobody náboženstva.
- ✓ Od roku 1900 do r. 1969 sa na svete stalo okolo 48 zemetrasení o sile 6,5 stupňa Richtrovej stupnice. Od r. 1970 do r. 1989 to bolo 33 zemetrasení. Od r. 1900 do r. 1992 bolo 133 zemetrasení. Vedci predpovedajú katastrofy, aké svet ešte nepoznal: „Miestami budú zemetrasenia, bude hlad i zmätok. To je začiatok bolestí.“ (Mk 13,8)
- ✓ Najlepšie platený hokejista planéty Jaromír Jágr je pravoslávny veriaci. Útočník Washingtonu sa nechal tajne pokrstiť pražským patriarchom v septembri 2001.

Ó, Isuse Christe, pomôž svojmu služobníkovi, ktorého si vykúpil Svojou predrahou krvou.

V každej potrebe mi láskavo dovoľ v pokornej dôvere si vzdychnúť : Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

V hodinách samoty, únavy a skúšok : Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Keď sa moje plány a nádej zrútia v jedinou minútu: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Keď ma všetci ľudia klamú a jedine Tvoja milosť mi môže

pomôcť: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Vo chvíľach nespokojnosti, nepríjemnosti a smútku: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Keď sa odovzdávam do Tvojej nežnej lásky Otca a Spasiteľa: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Keď som netrpezlivý a je mi ťažký môj kríž: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Keď upadnem do choroby a moja hlava i ruky Ti nevládzu slúžiť: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

V dobrých skutkoch, ktoré odo mňa žiadaš, a v radoostiach, po ktorých túžim: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

V starostiach o mojich drahých priateľov, blízkych, rodičov: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi!

Neustále a neprestajne v radoostiach i žiali, v nešťastí i v núdzi: Ó, Isuse Christe, Synu Boží, pomôž mi a nikdy ma neopúšťaj! Amen.

OZNAM PRE STREDOSLOVÁKOV!!!

Pravoslávna Cirkev oznamuje všetkým, že sväté Liturgie sa v Banskej Bystrici a vo Zvolene konajú striedavo: jednu nedeľu v Banskej Bystrici v náhradných priestoroch v Agentúre sociálnych služieb na Ulici 9. mája č. 74 (bývalé detské jasle) so začiatkom o 9:30 hodine. Druhú nedeľu vo Zvolene v kaplnke zvolenského zámku o 10:30 hodine. Podrobnejšie informácie dostanete na telefónnom čísle: 0903 170 583. Tešíme sa na vašu účasť. Christos medzi nami!

SVETLO PRAVOSLÁVIA – spoločensko – duchovný občasník

Zodpovedná:

Redaktorka: Jana Šomodíková, Jesenského 16, 974 01 Banská Bystrica, e-mail jankasom@szm.sk